

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123420359
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:6123420359.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, právne zastúpeného: AGM partners s.r.o., IČO: 47 258 586, so sídlom Hlavné námestie 3, 811 01 Bratislava, proti žalovaný: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XX, C., 080 01, o zaplatenie 262,59 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 216 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 9 eur od 23.7.2021 do zaplatenia
- zo sumy 9 eur od 21.8.2021 do zaplatenia
- zo sumy 9 eur od 22.9.2021 do zaplatenia

zo sumy 189 eur od 23.10.2021 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15 eur splatných vždy k 20 dňu príslušného kalendárneho mesiaca k rukám žalobcu počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pod hrozbou straty výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,52 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 13.10.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica v súlade s § 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 262,59 eur s príslušenstvom. Nárok uplatnil titulom postúpenej pohľadávky O2 SLOVAKIA, s.r.o., ako právneho predchodcu zo Zmlúv o poskytovaní verejných služieb, pozostávajúce z ceny dodaných služieb a z Kúpnych zmlúv, a to z kúpnej ceny zariadení.

2. V predmetnom upomínacom konaní bol dňa 7.11.2023 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 36Up 1481/2023, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk na adresu jeho pobytu.

3. V súlade s § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní podal žalobca návrh na pokračovanie v konaní na tunajšom súde ako súde príslušnom na prejednanie veci podľa a zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 16.1.2024 a je vedená pod sp. zn. 18Csp 3/2024.

4. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 31.1.2024. Vo vyjadrení uznal dlh, ktorý mu vznikol. Žiadal uhradiť dlh v 15 mesačných splátkach.

5. Žalobca v replike navrhol, aby súd vyhlásil rozsudok pre uznanie, ktorým povolí splácať žalovanému žalovaný nárok v 15 eurových mesačných splátkach.

6. Podľa § 297, veta druhá, písm. b) Civilného sporového poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

7. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 262,59 eur, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 297 písm. b/ CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 22.4.2024 o 8.25 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 12.4.2024.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

9. Žalovaný uzavrela s právnym predchodcom žalobcu (O2 SLOVAKIA, s.r.o.) Zmluvu o poskytovaní verejných služieb z 14.5.2021, na podklade ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal dodávať žalovanej telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazala zaplatiť ich cenu podľa cenníka. Zmluva obsahovala opis všetkých aktivovaných služieb v prílohe č. 1.

10. Zároveň žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu (O2 SLOVAKIA, s.r.o.) kúpne zmluvy z 14.5.2021 a 15.5.2021 na nákup mobilných zariadení v kúpnej cene á 108 eur, ktoré sa dojednali splácať v 24- mesačných splátkach po 4,50 eur pre každé zariadenie.

11. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúry za využitie služieb na základe vyššie uvedených Zmlúv, a to:

- faktúra č. 1310725458 splatná 21.6.2021 v sume 24,76 eur,
- faktúra č. 1460777765 splatná 22.7.2021 v sume 40,83 eur,
- faktúra č. 1520812133 splatná 20.8.2021 v sume 20 eur,
- faktúra č. 1530905582 splatná 22.10.2021 v sume 191,54 eur,
- faktúra č. 1560811041 splatná 21.9.2021 v sume 13 eur.

12. Na výzvu súdu žalobcovi, aby preukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému, keďže ak je napriek písomnej výzve podniku účastníka, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka, uviedol cit.: „V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je nutné pre platné postúpenie pohľadávky podniku splniť viaceré podmienky. Prvou z nich je písomná výzva podniku na úhradu pohľadávky, pričom dlžník musí byť nepretržite aspoň 90 dní v omeškaní s jej úhradou. Ďalšou podmienkou je forma zmluvy, na základe ktorej sa pohľadávka postupuje. V nadväznosti na uvedené podmienky týmto žalobca predkladá súdu výzvu na úhradu dlhu zo dňa 07.02.2022 (ďalej len „výzva“), adresovanú žalovanému. Výzva bola odosielaná postupníkom, a teda spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. IČO: 47 259 116 (ďalej len „O2 Slovakia“). Súčasne s výzvou dokladá žalobca aj jej doručku, ktorá preukazuje doručenie žalovanému v podobe vrátenej obálky Omeškanie žalovaného v rozsahu 90 dní žalobca preukazuje dátumom splatnosti poslednej z neuhradených faktúr, t.j. 22.10.2021 a dňom uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 5544, t.j. 28.09.2022. Vzhľadom na uvedené dátumy doba omeškania žalovaného tak presiahla viac než 90 dní, pričom v tomto období bol žalovaný spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. riadne vyzvaný na úhradu.“

13. K špecifikáciu uplatnenej pohľadávky na základe výzvy súdu žalobca uviedol cit.: „Medzi O2 Slovakia a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.05.2021. Predmetom Zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle ZoEK. Zároveň žalovaný s O2 Slovakia uzatvoril aj kúpne zmluvy, a to Kúpnu zmluvu č. 2410577523 zo dňa 14.05.2021 a Kúpnu zmluvu č. 2410578120 zo dňa 15.05.2021. Predmetom kúpnych zmlúv bol záväzok O2 Slovakia dodať žalovanému telekomunikačné zariadenia bližšie špecifikované v prílohách týchto zmlúv a na druhej strane záväzok žalovaného uhradiť za poskytnuté zariadenia dohodnutú kúpnu cenu. Zmluvné strany sa dohodli na úhrade kúpnych cien formou mesačných splátok, pričom pre obe zariadenia boli stanovené mesačné splátky po 4,50 eur. Mesačné splátky za zariadenia boli žalovanému fakturované

v jednotlivých faktúrach pod položkou „Mesačná platba za zariadenia“. Konkrétne boli mesačné splátky fakturované od faktúry č. 1460777765 za zúčtovacie obdobie 1.6.2021 - 30.6.2021. V poslednej faktúre, t.j. faktúre č. 1530905582 je uvedená aj položka „Vyúčtovanie platieb za zariadenie“, ktorá zahŕňa zosplatnený zvyšok kúpnych cien. Nižšie si žalobca dovoľuje tunajšiemu súdu popísať jednotlivé položky z neuhradených faktúr, ktorých suma tvorí istinu vymáhanej pohľadávky. 1. V prípade sumy vo výške 14,76 Eur, vymáhanej na základe faktúry č. 1310725458, vystavenej na sumu 24,76 Eur za zúčtovacie obdobie 1.5.2021 - 31.5.2021, so splatnosťou do 21.6.2021 za poskytnuté služby (Poplatky za Extra balíčky a ďalšie služby, mesačné poplatky, služby mobilnej zábavy poskytovateľa, služby mobilnej zábavy partnerov, vystavenie upomienky, hlasové služby, nehlasové služby, O2 poistka S) si žalobca nenárokujú na úhradu zábezpeky vo výške 10,00 eur. 2. Nárok na úhradu sumy vo výške 40,83 Eur, vymáhanej na základe faktúry č. 1460777765, vystavenej na sumu 40,83 Eur za zúčtovacie obdobie 1.6.2021 - 30.6.2021, so splatnosťou do 22.7.2021 za poskytnuté služby (Mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby, mesačná platba za zariadenia) si žalobca uplatňuje v celom rozsahu. 3. V prípade sumy vo výške 9,00 Eur, vymáhanej na základe faktúry č. 1520812133, vystavenej na sumu 23,00 Eur za zúčtovacie obdobie 1.7.2021 - 31.7.2021, so splatnosťou do 20.8.2021 za poskytnuté služby (Poplatok za obmedzenie služieb, mesačná platba za zariadenia, O2 poistka S) si žalobca nenárokujú na úhradu poplatku za obmedzenie služieb vo výške 10,00 eur a O2 poistku S vo výške 4,00 eur. 4. V prípade sumy vo výške 9,00 Eur, vymáhanej na základe faktúry č. 1560811041, vystavenej na sumu 13,00 Eur za zúčtovacie obdobie 1.8.2021 - 31.8.2021, so splatnosťou do 21.9.2021 za poskytnuté služby (mesačná platba za zariadenia, O2 poistka S) si žalobca nenárokujú na úhradu poplatku za O2 poistku S vo výške 4,00 eur. 5. V prípade sumy vo výške 189,00 Eur, vymáhanej na základe faktúry č. 1530905582, vystavenej na sumu 191,54 Eur za zúčtovacie obdobie 1.9.2021 - 30.9.2021, so splatnosťou do 22.10.2021 za poskytnuté služby (mesačná platba za zariadenia, O2 poistka S, vyúčtovanie platieb za zariadenie) si žalobca nenárokujú na úhradu poplatku za O2 poistku S vo výške 2,54 eur.“

14. Z výzvy zo dňa 25.7.2022 plynie, že žalovaný bol v súlade s ust. 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z. Doručenia zásielky žalobca nepreukázal.

15. Z výzvy zo dňa 7.2.2022 plynie, že osoba s menom E. F. bol v nej upozornený v súlade s ust. § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z. Z predloženej doručienky plynie, že zásielka bola doručovaná E. F. na adresu Ostrov 103.

16. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

17. Súd zastáva názor, že rozsudkom pre uznanie nároku môže rozhodnúť súd len vtedy, ak je prejav účastníka natoľko určitý, že z neho možno urobiť skutočne nepochybný záver, že úkon smeruje k uznaniu nároku. Uznanie nároku ako celku v sebe zahŕňa jednak uznanie základu nároku, ako aj uznanie jeho výšky a musí z neho byť zrejmá aj vôľa žalovaného bezpodmienečne nárok žalobcu uspokojiť. Nie je teda možné uznanie výšky nároku bez toho, aby sa uznal jeho základ. Podľa názoru súdu prejav žalovaného učinенý v jeho vyjadrení nebol natoľko jasný a jednoznačný, aby z neho bolo možné usúdiť, že jeho úmyslom bolo skutočne uznanie základu a výšky nároku. Nie je teda splnená práve požiadavka určitosti uznávacieho prejavu žalovaného. Vyjadrenie žalovaného je potrebné vnímať v kontexte celého jej podania, v ktorom sa zameriava predovšetkým na svoju životnú situáciu, ktorá má mať vplyv na jej platobnú neschopnosť. Z obsahu takéhoto vyjadrenia žalovaného vyplýva len toľko, že uznáva dlh, ktorý mu vznikol, avšak vo vyjadrení neuvádza ani sumu ani základ, pričom vôbec nie je vyjadrený resp. zrejmý dôvod (základ) tohto dlhu, nieto ešte príslušenstvo pohľadávky. Takýto prejav žalovaného podľa jeho obsahu (čl. 11 ods. 1 CSP) nemožno spoľahlivo posúdiť ako plne akceptovateľný a účinný uznávaci prejav, ako to má na mysli § 282 CSP.

18. Predmetom konania sú dva druhy peňažných pohľadávok, jednak ide o peňažnú pohľadávku, ktorá mala vzniknúť žalovanému s súvislosťou so zmluvami uzatvorenými medzi predchodcom žalobcu a žalovaným podľa zákona o elektronických komunikáciách a ďalšia pohľadávka je tvorená nezaplatenou kúpnu cenou za mobilné zariadenia v zmysle uzatvorených kúpnych zmlúv.

19. Žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej s O2 SLOVAKIA s.r.o.

20. V danom prípade postupca vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto má súd za to, že predmetná Zmluva predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa riadi osobitným zákonom (zákonom č. 452/2021 Z.z.).

21. Spotrebiteľský charakter predmetného sporu má význam z hľadiska skúmania aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý si pohľadávku uplatňuje voči žalovanému ako spotrebiteľovi z titulu postúpenia, a to aj v prípade jeho pasivity, pričom vzhľadom na znenie § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z.z. ani relevantné oznámenie postupcu o postúpení bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka.

22. Podľa názoru súdu sa ust. § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách vzťahuje na pohľadávky poskytované v zmysle tohto zákona pri poskytovaní verejných služieb, t.j. pokiaľ ide o nárok zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a prípadne k nim viazaných službách (prípady viazaných zmlúv).

23. V súdnej veci boli však uzatvorené dve kúpne zmluvy na mobilné zariadenia za kúpnu cenu v súhrne 216 eur (108 eur, 108 eur), ktoré nemožno posúdiť ako závislé zmluvy k zmlúvam o poskytovaní verejných služieb.

24. S poukazom na uvedené súd preto konštatuje, že pokiaľ ide o pohľadávku z titulu neuhradenej kúpnej ceny, žalobca má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, keďže osobitné (prísnejšie) pravidlá v zmysle ust. § 86 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách sa v tejto časti postúpenia nepoužívajú a postúpenie pohľadávky súdu žalovaný nerozporoval.

25. Za tohto stavu preto súd žalobe o zaplatenie platieb za mobilné zariadenia vyhovel. Žalovaný si nespĺnil svoju základnú povinnosť z uzavretých kúpnych zmlúv, a to riadne a včas platiť splátky kúpnej ceny. Preto sa v tejto časti žalobca dôvodne domáhal súdnej ochrany, keďže tieto skutočnosti neboli v konaní rozporované.

26. Žalobcovi bolo dôvodné priznať aj úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, keďže žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu z kúpnych zmlúv platiť za predané mobilné zariadenia nespĺnil v lehote splatnosti.

27. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, napriek výzve súdu, doručenie písomnej výzvy spotrebiteľovi, čím neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojej aktívnej legitimácii. Súdu doručil výzvu a doručenkú, avšak sa týka odlišného subjektu (E. F.) ako je žalovaný, teda nemožno hovoriť za takejto dôkaznej situácie o preukázaní doručenia písomnej výzvy .

28. V tomto smere súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/68/2021 z 19.7.2022, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje naň cit. „11. Odvolaciemu súdu sa žiada povedať, že v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 60/2018) dovolací súd uviedol, že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Napriek tomu, že najvyšší súd v svojom rozsudku riešil podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách, jeho závery sú aplikovateľné aj na prejednávaný prípad, ktorého základom je zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ako zákon špeciálny (podobne ako zákon o bankách) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Dovolací súd konštatoval, že „následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť“.

12. Odvolateľ preto neopodstatnene namietal, že žalobca mal aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie predmetnej pohľadávky na základe oznámenia o postúpení pohľadávky, a to bez ohľadu na platnosť alebo neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky. V kontexte uvedeného odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na odvolateľov poukaz na rozhodnutie NS SR sp. zn. 10Bdo 1/2009, ktorý riešil postúpenie pohľadávky výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka bez potreby súčasnej aplikácie tiež akéhokoľvek osobitného predpisu (napr. zákona o bankách alebo zákona o elektronických komunikáciách), ktorý modifikuje zákonnosť postúpenia o ďalšie podmienky. Napokon, pokiaľ odvolateľ odkázal na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (sp. zn. 32Cdo/4511/2009, sp. zn. 29Cdo/4868/2009 a pod.), ani z nich nevyplýva posudzovanie postúpenia podľa osobitných predpisov, preto tieto rozhodnutia nemožno aplikovať na prejednávaný prípad a navyše tieto rozhodnutia netvoría ustálenú rozhodovaciu prax slovenských súdov.

13. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie v súvislosti s naplnením podmienky písomnej výzvy podniku predchádzajúcej postúpenie pohľadávky (§ 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách) správne zohľadnil, že písomnosť - Odstúpenie od zmluvy mala predstavovať tiež výzvu na plnenie. Za správny je potrebné považovať jeho následný záver o tom, že žalobca v konaní nepreukázal, kedy bola predmetná písomnosť žalovanej doručená, resp. žeby jej bola vôbec doručovaná (daná na poštovú prepravu). V kontexte uvedeného súd správne odkázal na princíp doručovania (hmotno)právnych úkonov podľa § 45 ods. 1 OZ, ktorý upravuje režim doručovania hmotnoprávnych úkonov tak, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď k nej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať (pozri uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/129/2010, tiež uznesenie NS SR 3Cdo/43/2019). Písomná výzva pred postúpením pohľadávky (hoci aj v podobe odstúpenia od zmluvy) v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje jednostranný hmotnoprávny úkon, ktorého naplnenie závisí od toho, či tento prejav vôle sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, t.j. dlžníka, a teda, či voči osobe, ktorej bol určený, súčasne pôsobí.

14. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že pre naplnenie teórie dôjdenia síce na strane jednej postačuje reálna možnosť adresáta oboznámiť sa s prejavom vôle (nevýžaduje sa skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon), avšak na strane druhej iba tvrdenie o tom, že predmetný hmotnoprávny úkon bol spracovaný (o čom niet pochyb) a príp. aj odoslaný (na poštovú prepravu), hoci by išlo o preukázanú okolnosť, podmienku dôjdenia nenapĺňa.

15. Pokiaľ v konečnom dôsledku súd prvej inštancie napriek existencii písomnosti -odstúpenia od zmluvy mal za to, že žalobca nepreukázal, že predmetnú písomnosť zároveň žalovanej doručil, jeho záver je potrebné považovať za správny.

16. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvolaciu námietku v časti, v ktorej odvolateľ mal za preukázané splnenie podmienky predchádzajúcej písomnej výzvy podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách jednotlivými faktúrami, na základe ktorých žalovaná plnila za poskytované služby. K tomu odvolací súd uvádza, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za výzvu predpokladanú podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách, pretože aj keď na ich základe bola žalovaná vyzývaná na peňažné plnenie, vždy išlo o výzvu na plnenie, ktorého splatnosť mala v budúcnosti iba nastať, teda nie o výzvu na plnenie dlhu (omeškanej pohľadávky), čo zodpovedá výzve podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách.

17. Napokon odvolací súd zdôrazňuje, že preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (por. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009). V kontexte uvedeného neobstojí odvolacia námietka v časti, v ktorej odvolateľ apeloval na nesporné skutkové tvrdenia podľa § 151 ods. 1 CSP osobitne za situácie, ak žalobca v konaní nikdy netvrdil, že sa písomná výzva podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách dostala do dispozičnej sféry žalovanej v zmysle už spomínanej teórie dôjdenia podľa § 45 ods. 1 OZ.“

29. Žalobca totiž napriek výzve súdu, nepreukázal, že má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby vo vzťahu k úhradám za poskytovania verejných služieb. Na základe uvedeného súd žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech vo výške 82,26%. Neúspešný bol v rozsahu 17,74%. Preto mu patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 64,52% (82,26 – 17,74), o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.